

Sygn. akt XII K 66/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Wierciszewska-Chojnowska

Protokolant: sek. sąd. Agnieszka Knyziak

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Herter-Dziurzyńskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27.04.2018 r.

sprawy **W. W. (1)**

syna M. i E. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w W.

skazanego:

1. prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2006 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII K 33/06 na karę łączną 15 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okresy od dnia 20 marca 1999 r. do dnia 22 marca 1999r. od dnia 21 sierpnia 2002 r. do dnia 26 kwietnia 2006 r. orzeczoną za czyny:

- z art. 280 § 2 k.k. popełniony w dniach 12 maja 2002 r. i 23 sierpnia 2002 .

- z art. 148 § 2 pkt. 2 i 3 k.k. popełniony w nocy z 12 na 13 sierpnia 2002 r.

- z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 marca 1999 r.

- z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 lutego 1999 r.

- z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 marca 1999 r.;

2. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) wW. z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie o sygn. akt III K 506/16 na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniach od 23 do 24 maja 2016 r., na poczt której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 3 czerwca 2016 r. godz. 16:00 do dnia 4 czerwca 2016 r. godz. 12:45;

orzeka

1. na podstawie art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 4 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi powyżej w pkt. 1 i 2 i wymierza **skazanemu W. W. (1)** karę łączną 15 (piętnastu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. w części nie objętej wyrokiem łącznym wyroki opisane w pkt. 1 i 2 podlegają odrębnemu wykonaniu;

3. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbywania kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt VIII K 33/06 od dnia 20 marca 1999 r. do dnia 22 marca 1999 r., od dnia 21 sierpnia 2002 r. do dnia 16 września 2015 r., od dnia 30 września 2016 r. do dnia 27

kwietnia 2018 r. oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 506/16 od dnia 3 czerwca 2016 r. godz. 16:00 do dnia 4 czerwca 2016 r. godz. 12:45;

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych plus VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego;

5. zwalnia skazanego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 66/18

UZASADNIENIE

Wobec powzięcia informacji, iż wobec skazanego W. W. (1) wykonaniu podlegają dwie kary pozbawienia wolności, z urzędu zostało wszczęte postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy na podstawie całokształtu materiału dowodowego, w tym aktualnych danych o karalności ustalił, iż w stosunku do skazanego wykonaniu podlegają:

1. kara łączna 15 lat pozbawienia wolności orzeczona prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2006 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII K 33/06 za czyny:

- z art. 280 § 2 k.k. popełniony w dniach 12 maja 2002 r. i 23 sierpnia 2002r.

- z art. 148 § 2 pkt. 2 i 3 k.k. popełniony w nocy z 12 na 13 sierpnia 2002 r.

- z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 marca 1999 r.

- z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 lutego 1999 r.

- z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 marca 1999 r.;

na poczet której zaliczono skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 marca 1999 r. do dnia 22 marca 1999r. od dnia 21 sierpnia 2002 r. do dnia 26 kwietnia 2006 r. – koniec kary 29.08.2018 r.

2. kara 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w W. z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie o sygn. akt III K 506/16 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniach od 23 do 24 maja 2016 r., na poczt której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 3 czerwca 2016 r. godz. 16:00 do dnia 4 czerwca 2016 r. godz. 12:45 – koniec kary 26.11.2018 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy, iż z dniem 01 lipca 2015 r. weszła w życie nowela przepisów Kodeksu karnego, która zmieniła zasady łączenia kar. Ustawodawca odszedł od konstrukcji zbiegu przestępstw na rzecz zasady łączenia kar podlegających wykonaniu (art. 85 § 2 k.k. po nowelizacji).

Jednocześnie w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 20 III 2015 r., poz. 396/ ustawodawca przesądził, iż przepisów znowelizowanego Kodeksu karnego rozdziału IX (tj. zawierającego przepisy o zbiegu przestępstw i łączeniu kar) nie będzie stosować się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy (ustawa weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie nowelizacji. Jednocześnie utrwalony został już pogląd, że w sytuacji, w której co najmniej jeden z wyroków skazujących uprawomocnił się po dniu 30 czerwca 2015 r. znajdzie zastosowanie przepis art. 4 § 1 k.k., jeżeli ustawa obowiązująca poprzednio będzie – jako podstawa orzeczenia kary łącznej - dla skazanego względniejsza.

W stosunku do skazanego poprzednio obowiązujące (do dnia 1 lipca 2015 r.) przepisy Kodeksu Karnego o karze łącznej nie są dla skazanego względniejsze w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. Albowiem zgodnie z poprzednio obowiązującym art. 85 k.k. brak byłoby podstawy prawnej do połączenia kary 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w sprawie o sygn. akt III K 506/16 z karami objętymi wyrokiem łącznym wydanym w sprawie o sygn. akt VIII K 33/06. Przesłankę, za które skazanemu wymierzono karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, zostało bowiem popełnione w dniach 23-24 maja 2016 r., a więc po dacie pierwszego chronologicznie wyroku jaki zapadł w stosunku do skazanego w sprawie o sygn. akt VIII K 222/03 tj. wyroku z dnia 25 listopada 2003 r. A zatem w tym zakresie brak byłoby podstawy do wydania w stosunku do skazanego nowego wyroku łącznego, a zastosowanie poprzednio obowiązujących przepisów skutkowało by umorzeniem postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie wskazuje, że po dniu 1 lipca 2015 r. w stosunku do skazanego W. W. (1) zapadł prawomocny wyrok skazujący w sprawie Sądu Rejonowego dla (...) w W. o sygn. akt III K 506/16. A zatem Sąd – w zakresie łączenia kar wymierzonych skazanemu - w toku przedmiotowego postępowania o wydanie wyroku łącznego - mógł stosować znowelizowane przepisy Kodeksu Karnego o karze łącznej. Zgodnie z treścią obecnie obowiązującego art. 85 § 1 i 2 k.k. „jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną a jej podstawą są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Przy czym wyjaśnić w tym miejscu należy, że w stosunku do skazanego nie zaistniała negatywna przesłanka do wymierzenia mu kary łącznej określona w art. 85 § 3 k.k. Wprawdzie przestępstwa, za które został on skazany w sprawie o sygn. akt III K 506/16 dopuścił się w okresie warunkowego przedterminowego zwolnienia udzielonego mu w dniu 19 czerwca 2015 r. w sprawie VIII K 33/06, to z uwagi na fakt, iż w art. 85 § 3 k.k. mowa jest o popełnieniu przestępstwa po rozpoczęciu a przed zakończeniem wykonywania kary, za taką nie można uznać kary, z której odbycia skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony (taki też pogląd został zaprezentowany w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r. w sprawie I KZP 11/17).

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 i 4 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak określonych ustawą górnych progów wymiaru poszczególnych rodzajów kary łącznej (w odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności granicą jest 20 lat pozbawienia wolności), przy czym zasady te stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest orzeczona już kara łączna. W realiach niniejszej sprawy oznaczało to zatem możliwość wymierzenia skazanemu W. W. (1) kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 15 lat pozbawienia wolności do 15 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd wymierzył skazanemu W. W. (1) karę łączną w wymiarze 15 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, nie uwzględniając wniosku obrońcy o zastosowanie zasady absorpcji. Podkreślić bowiem należy, że oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie absorpcji, która jest rozwiązaniem skrajnym wymaga spełnienia określonych przesłanek a przede wszystkim ustalenia, że pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami popełnionymi przez skazanego zachodzi ścisły związek przedmiotowy i podmiotowy. Odmienne rozumienie tej zasady byłoby nieuzasadnionym premiowaniem sprawcy wielokrotnego i godziłoby w poczucie sprawiedliwości społecznej. Przesłankę, za które W. W. (1) została w sprawie VIII K 33/06 wymierzona kara łączna 15 lat pozbawienia wolności pozostają w bardzo luźnym związku podmiotowym i przedmiotowym z przestępstwem, za które został on skazany w sprawie III K 506/16 i w zasadzie – poza osobą skazanego – nie łączy ich żadna zależność. Przesłankę te zostały popełnione w bardzo odległym odstępie czasu (kilkunastoletnim). Wprawdzie w sprawie III K 506/16 W. W. (1) został skazany za przestępstwo kradzieży, a zatem przestępstwo tego samego rodzaju, godzące w te same dobro chronione prawem, co uprzednio popełnione przez niego czterokrotnie przestępstwa rozboju (w tym jedno kwalifikowane z art. 280 § 2 k.k.), ale przestępstwa te wymagały podjęcia odmiennych zachowań, zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych. Nie można było również pominąć i tego, że jednym z poprzednio popełnionych przez skazanego przestępstw było przestępstwo zabójstwa. Zważywszy dodatkowo, że skazany ostatniego czynu dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. a także popełnił jej w okresie warunkowego przedterminowego zwolnienia, w żaden sposób nie można było podzielić argumentacji jego obrońcy o istnieniu przesłanek do wymierzenia skazanemu kary łącznej 15

lat pozbawienia wolności. Kara taka nie spełniłaby bowiem swoich celów w zakresie przede wszystkim prewencji indywidualnej. Powrót skazanego do przestępstwa – po odbyciu wieloletniej kary łącznej pozbawienia wolności – świadczy o jego zdemoralizowaniu i braku poszanowania dla obowiązujących norm społecznych. Podkreślić też należy, że warunkowe przedterminowe zwolnienie zostało skazanemu odwołane z powodu uchylania się od dozoru kuratora, co dodatkowo stanowi okoliczność obciążającą skazanego, albowiem świadczy, że skazany mimo zastosowania wobec niego środka probacyjnego, nie był w stanie podporządkować się jego niewygórowanym warunkom.

Jedynie z pozoru wydawać by się mogło, że w przedmiotowej sprawie - z uwagi na wysokość kary 3 miesięcy pozbawienia wolności podlegającej połączeniu z karą łączną 15 lat pozbawienia wolności a także okres już odbytej prawie w całości kary łącznej – ostateczny wymiar kary łącznej w zasadzie nie powinien mieć większego znaczenia. W ocenie Sądu Okręgowego, skoro jednak kara łączna – wobec brzmienia art. 85 a k.k. – winna uwzględniać przede wszystkim cele wychowawcze i zapobiegawcze, a wymierzana w wyroku łącznym ma stanowić swoistego rodzaju podsumowanie działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętego skazaniami, to oznacza, że nie musi ona tworzyć sytuacji korzystniejszej dla skazanego od istniejącej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 stycznia 2009 r., sygn. akt II AKa 207/08, KZS 2009/1/64, z dnia 4 października 2000 r., sygn. akt II AKa 175/00, KZS 2000/10/31), a pewno nie może być premią dla sprawcy większej liczby przestępstw (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 listopada 2008 r., sygn. akt II AKa 198/08, KZS 2009/9/61).

Po stronie skazanego Sąd nie znalazł żadnych takich okoliczności, które pozwoliłyby na zastosowanie wobec W. W. (1) przy wymiarze kary łącznej nie tylko zasady absorpcji, ale też asperacji tzw. częściowego pochłaniania. Sąd analizował wnioski płynące z opinii o skazanym przedstawione przez dyrektora Zakładu Karnego w Ż.. Z opinii wynika, że karę pozbawienia wolności skazany odbywa w systemie zwykłym i jedynie w sposób właściwy przestrzega wymogów porządku wewnętrznego i regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności – był trzykrotnie nagrodzony regulaminowo, raz ukarany dyscyplinarnie. Wprawdzie skazany podejmował się dodatkowego nieodpłatnego zatrudnienia w warunkach izolacji więziennej, przebywał na oddziale terapeutycznym dla skazanych uzależnionych od alkoholu, werbalnie krytycznie wypowiada się na temat popełnionych przestępstw, to zdaniem Sądu, samo prawidłowe zachowanie podczas odbywania kary pozbawiania wolności nie jest czymś nadzwyczajnym. Stanowi bowiem typową konsekwencję wykonywania orzeczonej kary, mającej przecież zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy celów zapobiegawczych, wychowawczych i resocjalizacyjnych, które to cele w stosunku do skazanego nie zostały osiągnięte. Fakt powrotu skazanego do przestępstwa wskazuje bowiem, że konieczne jest wykonanie w całości orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności, albowiem jego procesu resocjalizacji nie można uznać za zakończony pomyślnie.

Jednocześnie na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności stosowny okres rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawie VIII K 33/06 i sprawie III K 506/16.

Mając na uwadze fakt izolacji skazanego, kierując się zasadami słuszności, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu skazanego zostało wydane w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy, po podwyższeniu zasądzonej na rzecz obrońcy z urzędu skazanego kwoty wynagrodzenia o należną stawkę podatku VAT.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.